

SINIRDIŞI SAATLER Σηγηροδιό Σαατλερ

Mehmet Yaşın İngiliz yönetimi sona ermek üzereyken Lefkoşa'nın kozmopolit mahallesi Neapolis'te doğdu. 1976'da Türkiye'ye gelerek, Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'nin Uluslararası İlişkiler Bölümü'nü bitirdi. İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü'nde siyasal tarih mastırı yaptı. 1986'da İngiltere'ye gitti ve Birmingham Üniversitesi Bizans-Osmanlı ve Modern Yunan Eğitimleri Merkezi'nde yüksekisans eğitimini sürdürdü. 1990'da Atina Üniversitesi'nde Yunan dili ve edebiyatı dersleri izledi. Çokkültürlü Kıbrıslı ve Türk edebiyatları konusundaki çalışmasıyla Londra Middlesex Üniversitesi'nden doktora derecesi aldı. Cambridge, Marsilya, Berlin gibi kentlerde, konuk yazar programları çerçevesinde ikamet etti. Halen yaşadığı Lefkoşa, Londra ve İstanbul'daki bazı üniversitelerde zaman zaman edebiyat dersleri verdi. Yayıtları 20'den fazla dile çevrildi. Çin'den kuzey ve güney Amerika'ya, Baltık ülkelerinden İtalya'ya, Almanya'dan İsrail ve Mısır'a, birçok ülkede edebiyat konferanslarına ve okuma günlerine katıldı.

Romanları: *Soydaşınız Balık Burcu* (1994) (1995 Cevdet Kudret Roman Ödülü), *Sınırdışı Saatler* (2003), *Sarı Kehribar* (2014).

Şiir kitapları: *Sevgilim Ölü Asker* (1984) (1985 Akademi Şiir Ödülü/A. Kadir Ödülü), *Işık-Merdiven* (1986), *Pathos* (1990), *Sözverici Koltuğu* (1993), *Hayal Tamiri* (1998), *Adı Kayıplar Listesinde* (2002), *Toplu Şiirler: 1977-2002* (2007), *Turuncu Kuş* (2007), *Kalbi Durmuş Zamanda* (2009), *Evden Kaçan Çocuk* (2013), *Dokuz Şiir Kitabı – Toplu Şiirler: 1975-2013* (2014).

Deneme, eleştiri ve incelemeleri: *KıbrıslıTürk Şiiri Antolojisi* (1994), *Poeturka* (1995), *Eski Kıbrıs Şiiri Antolojisi* (1999), *Step-Mothertongue – From Nationalism to Multiculturalism: Literatures of Cyprus, Greece and Turkey* (2000, Londra), *Kozmopoetika* (2002), *Diller ve Kültürler Arası Bir Edebiyat İncelemesi: Kıbrıs Şiiri Antolojisi: MÖ 9. yy.-MS 20. yy.* (2005) (2005 Memet Fuat Eleştiri ve İnceleme Ödülü), *Toplu Yazılar: 1978-2005* (2007).

www.mehmetyashin.com

*Mehmet Yaşın'ın
YKY'deki diğer kitapları:*

- Kıbrıslıtürk Şiiri Antolojisi (1994)
Soydaşınız Balık Burcu (1998)
Eski Kıbrıs Şiiri Antolojisi (1999)
Kozmopoetika (2002)
Adı Kayıplar Listesinde (2002)
Evden Kaçan Çocuk (2013)
Sarı Kehribar (2014)
Dokuz Şiir Kitabı – Toplu Şiirler 1975-2013 (2014)
Sınırdışı Saatler (2015)

MEHMET YAŞIN

Sınırdışı Saatler
Σηνηρδησί Σαατλερ

Roman

YAPI KREDİ YAYINLARI

Yapı Kredi Yayınları – 4382
Edebiyat – 1235

Sınırdışı Saatler - Σηγηρδθήύ Σαατλερ / Mehmet Yaşın

Kitap editörü: **Devrim Çakır**
Düzeltili: **Filiz Özkan**

Kapak tasarımı: **Nahide Dikel**
Sayfa tasarımı: **Mehmet Ulusel**
Grafik uygulama: **Gülçin Erol Kemahlıođlu**

Baskı: Promat Basım Yayım San. ve Tic. A.Ş.
Orhangazi Mahallesi, 1673. Sokak, No: 34 Esenyurt / İstanbul
Sertifika No: 12039

1. baskı: 2003, Adam Yayınları
2. baskı: Mayıs 2007, Everest Yayınları
YKY'de 1. baskı: İstanbul, Mayıs 2015
ISBN 978-975-08-3213-0

© Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.Ş., 2015
Sertifika No: 12334

Bütün yayın hakları saklıdır.
Kaynak gösterilerek tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında
yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.Ş.
İstiklal Caddesi No: 142 Odakule İş Merkezi Kat: 3 Beyođlu 34430 İstanbul
Telefon: (0 212) 252 47 00 (pbx) Faks: (0 212) 293 07 23
<http://www.ykykultur.com.tr>
e-posta: ykykultur@ykykultur.com.tr
İnternet satış adresi: <http://alisveris.yapikredi.com.tr>

“Dilin kemiği yok”, derler. Alfabe kırkırdaktır.*

A α	A a
IA ια	Â â ve AE ae
Π π	B b
Iξ ιξ	C c
Tξ τξ	Ç ç
Δ δ	D d
E ε	E e
Φ φ	F f
Κ κ	G g
Γ γ	Ğ ğ
X χ	H h
H η	I ı
I ι	İ i
Ψ ψ	J j
K κ	K k
Λ λ	L l
M μ	M m
N ν	N n
Ń ń	NG ng
O o	O o

* Elinizdeki romanın 135. sayfasından.

Ω ω

Ö ö

Π π

P p

Ρ ρ

R r

Σ σ (sözcük sonu ζ)

S s

Ξ ξ (sözcük sonu ç)

Ş ş

Τ τ

T t

Υ υ

U u

ΟΥ ου

ω ũ

Β β

V v

Γ γ

Y y

Ζ ζ

Z z

I

ΣΗΝΗΡΔΗΨΗ ΚΙΤΑΪΗ
Sınırdışı Kitabı

Sınırdışı Mesellerin Beyanı

Πρώτη Πύλη / Birinci Bâb

- i. Dumandan İbarete Yaratıklar
- ii. Zıbandırık Kapıcı ile Seyyar Su Satıcısı Küçük Sokak Kızcağızı
- iii. Ejder-Kuyruk
- iv. Siyahı Tenli, Gök Gözlü İki Memure
- v. Kafadan Bacaklı Güvenlik Görevlileri
- vi. Bataklık Dehlizine Düşen Kurbağa
- vii. Kırk Gâvolesler
- viii. Derisi Yüzülüp Kavrulmuş Av Hayvanına Benzetilen Gölge
- ix. Yatakhane'nin Travestileri ile Erkek Elektrikli
- x. Kanatlı Vahşi Kediler
- xi. Kendi Kendini Sınırdışı Ettiren Romankişişi
- xii. Ateş Kuyusundaki Zebaniler, Küpteki Pastelliler
- xiii. Kitabın İblisi
- xiv. Gölgele Sultanlığı'nın İdarecisi: Yüksek Güvenlik Konseyi
- xv. Gazete Kesikleriyle Yeraltına İnen Avukat
- xvi. Suret
- xvii. Zincir Şakırtılarıyla Danseden Yıllansılar

İkinci Πύλη / İkinci Bâb

- xviii. Aksak Ayaklı Gümrük Görevlisi
- xix. Siyah Otomobilli Çocukluk Arkadaşı
- xx. Sınırdaki Telörgü'lere Asılı Kalan Romanyazarı
- xxi. Pasaport Kontrol Memuru Daba Dubi Ruzzi
- xxii. Saklandığı Delikte Çürüyen Cezalı Solucanlar
- xxiii. Plaj Oteli'nin Çavuşçukları
- xxiv. Hayalet Şehrin Ecnebi Yerlileri ile Şükran Teyze Çadırı'ndaki Göçebe Akıncılar
- xxv. Bokçukuruna Düşkün Fetihçi Manga Kumandanı

- xxvi. Şehit Hortlakları
xxvii. Zeytin Tütsüsünün Kaçırıldığı Kara Sakallı - Çatık Kaşlı -
Baldırı Kılı
xxviii. Orta Yaşlara Henüz Girmiş Kadıncağız
xxix. Ses
xxx. Kuyruksuz Sıçan
xxxı. Çarşambina Teyze
xxxii. Kâhinler Kraliççası
xxxiii. Kayıp Ruhlar
xxxiv. Acuze Karısı Maskeli Salıcazzısı veya Dev Deviren Drimo
Yorgi
xxxv. Haberci Hayaletler

Ουτζουνιζου Πίαι / Üçüncü Bâb

- xxxvi. Işıklı Aynadaki Yüz
xxxvii. Dost Olduğunu Bildiren Kurtcuk
xxxviii. Bulut Bahçıvan
xxxix. Çıkırlıklı Evin Büyük Hanım Nenesi
xxxx. Yiyciler
xxxı. Göksel Yankı ile Panayia

[.....]

İξεννετ Τασβιρλερι: Metamorfoza Uğrayan Ruh
Çevirmenin Sunusu

İξεννετ Τασβιρλερι: Rabbin Ordusundaki Melek Hanımlar

İξεννετ Τασβιρλερι: Yayın Yönetmeni Azizim

İξεννετ Τασβιρλερι: Avuç İçindeki Göz

Çevirmenin Sunusu (devam)

İξεννετ Τασβιρλερι: Sayfaları Mızrağa Takan Kıratlı

Πιρινιζι Πιαπ Birinci Bâb

I. DUMANDAN İBARET YARATIKLAR

ΚΙΤΑΠΗΝ ΙΑΚ ΙΖΟΥΜΛΕΣΙΝΕ πουγουκ πιρ ωξεν κωστερεν γα-
ζαρλαρα ωγκουνουγορουμ:

Οκυρλαρη πιασταντζηκαρηιζη βαατλερδε πυλυναιζακ βε
-σανκι πεν πωγλε πιρ οκυρα κατλαναπιριμιόιμ κιπτι-, ονλαρην
πιανα κατλανμασηγη δαχα ιλκ ιζουμλε ιλε καραντιγε αλαιζακ
πιρ γολ αρηγορδου κι, dönerkapı gene açılmış ve getirilenler içe-
ri geçmeye başlamıştı. Dumanlar arasında birden onu farkettim.
Yüzünü hiç bu derece yakından görmemiştim. Buna rağmen, kori-
dorun ucundaki dönerkapıdan geçirildiğini farkeder etmez, o oldu-
ğunu sezdim. Dönerkapı hareket halindeyken sokaktaki yarı vahşi
kediler, bebek ıngalaması gibi miyavlamalarla sağı solu tırmalaya-
rak içeri atıldılar. Geçirilenler cenabet kedilerle cebelleşirken, geçi-
renler seyirci kaldı.

Olduğum yerde, ayak parmaklarımın ucuna basıp boynumu da
yukarı uzatıp bakıyorum. Bir an o da bana baktı. Onca kalabalı-
ğın ve sigara dumanının içinde, dosdoğru yüzüme bakıp tanımış-
çasına başını eğen kişi ondan başkası olamaz. Çenesi bağlanmış,
göğsünde çaprazlamasına kavuşturulan kelepçeli ellerine, postala-
nacak bir paket gibi, üstünde bıçak resmi olan bir etiket yapıştırıl-
mış... Yoksa bana bir “Merhaba” diyebilir, hiç değilse eliyle selam
verebilirdi.

Burnuma tütün kokusu gelmiyor. Ama sis gibi çöken şu hare-
ketli, ağır duman sigaradan olmalı. Etraftaki herkesi sarhoşa çe-
viren duman, burunlarından, kulaklarından girip dübürlерinden
çıkıyor. İşte, o da, yer ile gök arasını dolduracak derecede yoğunla-
şan dumanın içerisinde yalpalaya yalpalaya yürüyor. Nereye götü-
rülüyorlar acaba? Herhalde forma doldurtacaklar. Derken dumansı
kalabalıkta kayba karışıyor...

Camlar buğulanmış. Sanki de kara kış. Dışarıya yağmurlu olmaz. İçeri geçirildiğimizde yazdı. Yazdı, zannedersem. Gerçi burada, kimi zaman çok uzun beklemek gerektiği söylenmişti ama mevsimin değişeceği kadar da uzun olacak değil ya. Kalabalığın uğultusu keskin bir soğukta esen rüzgârı andırıyor –ya da rüzgâr, buzlucaamlarla kesili şu upuzun salonda uğuldayan kalabalığın dalgalanışını–. Havanın nasıl olduğu hakkında kesin bir fikrim yok. Gökyüzü bulutlu mu, bir kış akşamında mıyız, yoksa bulunduğum yerden mi öyle görünüyor?

Bir fikrim yok.

İki kanadı birden ileri-geri açılan yüksek kapılarla ayrılmış salonun bölümleri, enine değil de dibine doğru uzayıp gidiyormuş, biz de yerçekimi olmaksızın uçarcasına bir çukura iniyormuşuz gibi bir hisse kapılıyor insan. Yarı vahşi kediler –hoş, bildiğimiz kediye de benzemiyor ya bunlar: yarasanın, aslında kanatlanan fare olması gibi, bu yaratıklar da kanatlanmaya çalışan kediler– beti benzi solmuş dumansı insanların etrafında yukarı sıcıyorlar.

Buradaki herkesin insan olup olmadığı şüpheli. İnsanlar, enikonu kendi gölgeleriyle dolaştığından, gördüklerimden kimisi gölge olacak. Dumandan ibaret yaratıklar. Sadece hayal... Ya da bir romankişi, benim gibi.

• • •

Hemen itiraf etmeliyim: Benim hayatımda, aklıbaşında bir okurun merakını celbedecek hiçbir sıradışılık yok. Derler ki, yazar, kendisi için yazarmış (Bazı mantıklı sorular, pek bir mantığı olmayan şu günlük hayatımızda ‘mantıksız’ görüldüğünden sorulamıyor). Yazarım, madem kendisi için yazıyormuş, ne diye benim gibi kendi halinde bir romankişisine yüklüyor hatıralarını? Otursun, dobra dobra yazsın. Şeytanın kışına parmak atacaksa, kendi parmağını kullansın. Ve beyni ile ayakları yer değiştirmiş, yarasa kanatları ile iskelet kuyruğu birbirine dolanmış, dört başının her biri bir yöne çevrilmiş o ejderhaya karşı illâ da dövüleceğim diyorsa, meydana çıksın da dövüşsün. Öyle beni kalkan yapmasın.

Şu sıçan deliğindeki tek pencercik olduğunu düşündüğüm soldaki devasa panjurların tam karşısındayım. Gri boyalı kontroplaki bankoların yanında... Üstüne yuvarlak konuşma deliği açılmış cam

bir paravanayla bekleme salonunun ayrıldığı bölmede güvenlik görevlileri var. Zehirli yangınların siyahi sis bulutuna benziyorlar. Üniformalarının koyuluğu yüzünden sigara dumanı içinde dahi hareketleri izlenebiliyor. Birtakım roman dosyalarını, çelik kasalardaki çekmecelerden çıkarmaları, romankişilerinin vesikalık fotoğraflarını dikkatle tetkik edip birbirlerine danışa fısıldaşa evrakları çizıştirmeleri ve damga puluna mühür vurulmasını takiben, en arkadaki bir masada imzaya götürmeleri açık seçik görünse de, gövdeleri buğudanmışçasına kayıyor.

Cisimsiz, akıllı varlıklara karşı kendinizi dolaysız biçimde savunmaya geçemezsiniz. Bankoların üzerinden atlayacak bir asi, onlara dokunmaya kalksa eli boşlukta kalacak. Herhalde, sigara dumanının yarattığı yanılısama kışın buğusu yüzünden böyle cisimsiz görünüyorlar.

Camlara, “Sigara İçmek Yasak” yazılı etiketler yapıştırmış. Hoş, görünürde sigara içen birileri de yok... Nereden geliyor öyleyse şu yoğun, sıcak sis? Sanki derinlerde bir yerden üfürülüyor duman: Grinin her tonundaki bir bulut gibi üfür ü l ü

y o r , ü f ü r ü l ü . . . Yüzlerce kişi, sigarasını söndürdüğü halde çektiği son fırtın dumanını üfle-meyi ağırından alan çürük dişli, dev bir ağzın içindeyiz.

Yerçekimsiz, yersiz.

• • •

II. ZIBANDRIK KAPICI İLE SEYYAR SU SATICISI KÜÇÜK SOKAK KIZCAĞIZI

Hepimiz ecnebiyiz. Olduğumuz yere de, birbirimize de ecnebi....

Biz dediğim, şubenin görevlileri dışında kalanlar. Şube dediğim, Emniyet Müdürlüğü Ecnebi Şubesi. Πένι κίπι σαβας εσιρλερινι –εβετ, ζαννεδεριμ πεινι πιρ Ειζνεπι Σαβας Εσιρι σαηγορλαρ–, πιν ουπενιν εν κιζλι πωλουμινδε τυτυλυγορ. Ama güvenlik görevlileri, dosya işlemi tamamlanıp aşağıya sevkedilmeyi bekleyen herkesin birbirine ecnebi olduğunun farkında mı? Zannetmem. Hem, ne diye düşünmeleri gerekecekmiş ki, bizim, birbirimize ve kendi kendimize karşı aslında ne olup olmadığını... Biz savaş esirleri-

yiz: Sınırın öbür tarafındakiler. Öbür taraf, dedikleri, dışarı. Onların nazarında başka bir *taraf* bile sayılmaz orası.

Uykusuzluktan gözlerinin etrafı halkalanmış kapıcı, su şişelerimizi denetliyor. Boyuna doğru ne kadar uzunsa, enine doğru da o kadar zayıf. Kuyruktakilerin tepesinden uzanıp uzanıp şişelerimizdeki suyu kokluyor. İhtiyarcığın biri, “Re gamilo, kaçınıcıdır o şu koklan suyum?” diye mırın kırın ediyor. Ama duyma ve görme hissi körelirken, koklama hissi haddinden fazla gelişen zıbandrık kapıcı, et benli burnuyla tekrar tekrar koklamayı sürdürüyor. Hangimizin suyu okunmuş, hangimizinki kirli kuyudan, hangimiz hazır şişe suyuyla gelmişiz, anlamaya çalışıyor. Yıldız görmüş, ayışığının nuru içine düşmüş su şişelerini taa uzaktan belleyip atlıyor. Ve bir şişesi dahi olmayanlara elindeki damacandan su ikram ediyor. *Sınırdışı Kitabı* açılalı beri beni kollayan iyi kalpli romanperisinin sesini işitiyorum:

“İçme, içme, içme!”

Ama ağzı kuruyup içi yanan can susuzluğa nasıl dayansın? Güvenlik görevlilerinin kovaladığı seyyar satıcı küçük bir sokak kızı, kendime yol açacağım diye çırpınıyor: “Benim suyumdan içiiiin, kokulu suyum buuuuuz...” Elindeki testiye mersin, defne, kokulugül, turunc, güldamlası, lâzmarı dallarını batırıp batırıp uzatıyor.

Rüzgâr hızıyla hareket eden zıbandrık kapıcı, kızcağızı tuttuğu gibi güvenliğe teslim etti bile. “Kapıdan bir dakika ayrılmaya gelmiyor, içeri sokuveriyorsunuz sokak çocuklarını” diye çıkışıyor üstünden. Kapıcı öfkelendikçe duman bulutlarında şimşek çakıyor, bir an sağanak yağmur, bir an kupkuru rüzgâr...

“Vazifesini hatırlatıyorsunuz dünya âleme ama sıra kendi vazifenize geldi miydi kaytarıyorsunuz! Ancak yazarlık makamının bildirdiği çerçevede hareket edebilirsiniz denmedi mi size ha, denmedi mi? Güvenlik görevlileri! Güvenlik görevlileri! Yoklayın şunların su kaplarını, sakladıkları bir define var mı?.. Bakın, oyalanıyorlar hâlâ! Mahvı-ü perişan ederim alimallah hepinizi. Mıknatısma tuttuğum gibi sökerim vazifesini kaytaranın ciğerini.”

(Güvenlik görevlilerinin yetki ve vazifesi şunlardır: Sınır denetimi yapmak, bizi ve benzerlerimizi sınırın dışında tutmak, mecburi geçişlerde düzen ve intizamı temin etmek, başıbozuk ya da keyfi geçişlerle sınır çizgisinin bulanıklaşmasına karşı rutin emniyet

tedbirleri almak, sınırötesinde olup bitenler hakkında istihbarat akışının temini için her türlü metodu uygulamak, savaş esirlerini ve fethedilmiş diyarlardaki diğer rehinelere özgür olduklarına inandırmak, güvenlik birimlerince uygulanacak şiddetin şekil ve şartlarına karar vermek, aramızdan uygun görülecek kişileri istihbarat hizmetleri için alıkoymak, sınır tecavüzüne cüret edenler aleyhine kamuoyu oluşturmak, resmi ve özel medyanın personel ve/veya programları hakkında nihai kararı vermek, sınırüstü maarif ve kültür kurumlarını Yüksek Güvenlik Konseyi emirnameleriyle eşgüdümlü hale getirmek, vb.)

• • •

Bu cehennemlik harabenin şekli şemali üstüne aklıma ilk saplanıp kalan mızraklardı. Zıbandırık kapıcıyı dahi ikiye katlayan mızraklı gancelliler... Şubenin ön bahçesini çevreleyen demir parmaklıkların sivri ucu, sisi delercesine yükselmekteydi. Uzaktan uzağa köpek ulumaları işitilmekteydi. Güvenlik ciplerinin saçtığı egzoz dumanında boğulmuş kara kuru birkaç selvi göze çarpıyordu. Taşlaşmış toprakta kaktüse dönüşen lâzmarileri kokusundan, tek tük mezarlık gavcarını gölgesinden, ıssızın karavollisini çeken ballûraları ise dikeninden hissettim.

Bahçenin arkası oldukça yüksek bir duvarla kesilmişti. Belli belirsiz iniltiler duyuluyordu ama kimse görünmüyordu. Afallamıştım. Dikene dönüşmüş zavallı lâzmariler miydi böyle yaralı bir insan gibi iç çeke çeke inilleyen? Anlaşılmaz sayıklamalar ve ulumalar arasında, sanki de “Su u u . . .” diye bir yakarış işitmiştim. Seyyar su satıcısı küçük sokak kızcağzının müşteri mi vardı yoksa o taraflarda? Dipteki bir mahzenden geliyor olmalıydı iççekişler. Ama ne gördüğüm şeyden emin olabiliyorum artık, ne de duyduğumdan:

Gözüm yok kulağım yok dilim yok,

bir içim su verelim yok, suu'uu...

Şu yok âlemde yalnızım

vatanım yok vatanım yok, suu'uu...

Ruh diyar-ı hasrette elimden

tutanım yok tutanım yok, suu'uu...

Kara bir şimşek gibi geçen yılanın ışığ ve tam o sırada üzerine atılan cenabet bir

kedinin hırıltısıyla ulumalar kesildi. Bir saniyeden bile kısa sürede yine sessizliğe gömülmüştü karanlık bahçe. Baktım, sıcaklığım gitgide arttığı bir yerlere doğru iniyordu içine düştüğüm şu daracık, basık geçit.

Ama nereye?

Kestirmek güç (Dışarıdan bakınca, tek katlı sıradan bir hükümet-binası gibi duran şubenin aşağıya doğru inşa edilmiş bir yerdelen olduğunu sonradan akıl edebilecektim). Yolun gerisi için bir rehber ihtiyacım vardı. Ama henüz bunun idrakinde değildim. Yedi tepeli şehrin altını ahtapot kolları gibi saran cehennem dehlizleri yukarısının suretinde olduğundan bana tanıdık geliyordu. Kendi kendime yolu bulabilirim zannına kapılmışım ki, orada kendimden ayrıldım.

Bilincim dar geçitten geçerken, bilinçaltım sorgudan geçirildi. (Mecazen söylüyorum. Yoksa insanın bilinci ile bilinçaltı öyle bütünü birbirinden koparılamaz, hatta bir romankişisinininki.)

• • •

III. EJDER-KUYRUK

Uzunluğu ancak insan bedeni kadar bir aracın içine konmuştum. Kaba saba, ilkel bir şeydi ve tıpkı bir kayak gibi düzenlenmişti. Yelkeni bulunmayan, pusulası olmayan, denize filan da açılmayan motorlu bir kayak... Ayakta mıydım, yatıyor muydum, anlayamadım. Gövdemin denetimini ve yön duygumu o sırada yitirmiş olmalıyım.

Gürültüyle yüzen bataklık motorlusu, şimşekli sinyaller vere vere beni aşağıya fırlattı. İlk anda tek başıyaydım. Kimseyi görememiştim ya da. Derken, kendimi askeri biçimde hizaya sokulmuş bir kuyrukta buldum. Loş ışıkta bile pejmürde halleri besbelli gölgeler arasında...

Kuyruğun içine içine itildim. Çamurla yoğrulmuş bir kuyruk-sokumundaki toz taneciği oldum. Ben onlardan biri değilim. Ama onlardan biriymiş gibi muamele görüyorum.

Baktımsa bu kuyruk, tıpkı bindirildiğim hareket halindeki kayak gibiydi. Ya içi çürümüş et doluydu ya da bizzat kendisiydi